

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Avthor Qvosdam Gentilivm, Ivdæorvm Nec Non Hæreticorvm confutat
errores, quos in Septimum Misericordiae opus euomerunt. Capvt LXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

AVTHOR QVOSDAM
GENTILIVM, IVDÆORVM
NEC NON HÆRETICORVM
confutat errores, quos in Septimum
Misericordiæ opus euome-
runt.

CAPVT LXII.

VOlens vobis sicut in clara luce, excel-
lentiam huius vltimi operis demon-
strare, necessarium est, vt quasdam errorū
nebulas expellamus, quæ eius pulchritudi-
nem & splendorem obfiscare videntur.

*Lib. de Cura
pro mort. c. 2.*

Primo confutanda est gentilium super-
stitio, qui (vt testatur D. August.) arbitra-
bantur animas beatificari non posse corpo-
ribus insepultis. Huius opinionis erat Pot-
ta qui canit:

*Nec ripas datur horrendas, nec rauca sin-
enta.*

Æneid. 6.

*Transportare prius, quàm sedibus ossa qui-
runt.*

Adhæc fingeant animas iuxta corpora
frequenter apparere, vt viuos sui muneris
& officij redderent memores, Rumorem-
que

que spargebant aliquem mortuorum ad vitam reuocatum fuisse, qui dixerat animas anxias insepultis esse corporibus. Insuper sepulchra quædam in littore maris erigebant vacua, existimantes ijs esse proficua, quos vel tempestas, vel pisces deuorauerat. Alij terræ cumulos aggregabant, & ad instar sepulchrorum ordinabant, æstimantes se animabus hoc modo satisfacere, cū corpora reperiri non possent. Denique hanc sarculorum iniectioem sacram esse opinabantur; ideo quod solis Pontificibus supra mortuos terram proijcere primum liceret. In quo (licet superstitiosi essent) Hæreticos modernos in pietate superabant, qui mortuos suos, sine luce, sine cruce, sine prece tanquàm animalium cadauera inhumant; illegantem hanc solummodo risu & subfannatione dignam precem eloquentes: *Requiesce frater vsque in diem in quâ à iudice vocaberis*, pede terram pulsantes. Verè vocabitur sed sine resurrectionis læticia. Nam veluti communi cum asinis & pecoribus vitur sepulchro; ita resurget vt infernalibus associetur cerberis & bestijs. Hæc per parenthesis & transitorie dicta sint.

Refert item Suetonius, eos credere solitos plurimos quib Ciuilia bella sepulti
In vita Caligule.

M m 3 non

non fuerant, amicis & parentibus apparuisse, & quod obliuioni dati essent fuisse conquestos. Sed quid de horum superstitione eloquar? Illudebat illis proculdubio Dæmon, ut eos in continua cæcitate infidelitatis detineret. D. Aug. horum reprimens superstitionem & eneruans errorem, sic scribit: *Quis cor Christianum inclinet his Poeticis fabulosisque figmentis, cum Dominus Christianos exhortetur, ut ne timeant eos qui occidunt corpus, & postea non habent quid faciant?* Scribit idem Doctor Martyrum animas, quorum corpora vel à feris, vel à volucris depasta sunt, non obstantibus quibuscumque similibus impedimentis fuisse beatas; Neque eam obrem vllatenus in resurrectione impediendas. Nam sepultum sit corpus necne, non ideo remorantur animæ quominus ad locum sibi destinatum properent: ad cælum si iustæ, in infernum, si peruersæ fuerint. Omitto Cannibales, qui suorum mortuorum corpora manducabant, putidissimum illis parantes sepulchrum. Damnam? similiter Infideles quosdam qui vanam & inutilem prædicarunt sepulturam (quæ doctrina atheismo redundat) parui pendentes, si vel in aquis vel in

aere,

Lib. 1. de Ci-
uit. Dei c.
12. & 13.

aere, vel in terra sepelirentur. Talis erat
 qui dicebat *facilis iactura sepulchri & ali-* *Aeneid. 6.*
us: Capit omnia tellus.

*Qua genuit, caelo regitur qui non habet
 urnam.*

Similiter & Iudæos: qui contra diuinas *Luc. 7. pharf.*
 leges, crines scindebant, carnes incide-
 bant, stigmata & figuras producebant, &
 huiusmodi aniles nugas in morte amici
 faciebant ab Ægyptijs edocti, cum tamen
 id Deus lege inhibuisset, dicens.

Super mortuo non incidetis carnes vestras, Leuit. 19.
neque figuras aliquas neque stigmata, neque
caluitium. Solebant autem ægyptij in sig-
 num luctus & mæstitiæ amico vel pa-
 rente defuncto crines euellere, hoc ex *Guenart in*
 teriori signo ostendentes se dimidium *epist.*
 cordis perdidisse. Mulieres similiter de-
 functo Marito vnguibus facies suas dila-
 cerabant, de quarum vna loquens Poëta sic
 canit:

*Dilaceras crines, cælumque vlulatus im-
 ples.*

*Mæstaque sanguineis vnguibus ora
 Notas.*

Infuper & sacrificatuli mortuo sacerdotē vulnera vel brachijs vel manibus faciebant, vt quoties illa cernerent, toties infletum soluerentur. Quos omnes agendi modos populo suo inhibet Dominus, quia diabolicas nouerat esse inuentiones.

Condemnamus etiam falsitatem doctrinæ Aërij hæresiarchæ, qui brutaliter docebat æqualem vbique esse sepulturam nec profanam à sancta, nec sanctam à profana vllatenus differre.

Epiph. hæres.
13.

Nec tumulum curo (inquebat) sepelit natura relictos.

Contemnit ecclesiasticam sepulturam, quæ interea occasionaliter refrigerium adfert animæ, nam fideles ea sepulchra conuolantes, ad fundendas pro illorum animabus preces excitantur. Verum quemadmodum orationes pro defunctis factas negant esse validas: ita & cæmeteria, & sacram sepulturam, immo ipsum rident Deum; sed & Deus irridebit eos, & iustam tanti sceleris exiget pœnam.

Hos autem Sycophantas conuincamus rationibus. Anima dum corp⁹ hoc corruptibile informat; honorem illi illatum sibi etiam reputat: quid causæ ergò erit quominus anima absens à corpore, eundem honorem

norem experiatur. præcipuè cum per reuelationem id agnoscit qui corpori mortuo infertur? Secundum Doctorum scholasticorum opinionem, anima quæuis (etiam damnata) gaudet omnibus potentijs quæ illius sunt essentia *recordare filij, quia recepisti bona in vita tua*; quibus iusti consolantur, iniusti verò torquentur: Si ergo Deo id annuente anima rescire potest dedecus vel honorem qui corpori fit; quid ni propter naturalem vnionem & concordantiam, illa vel lætetur, vel patiatur? Et quod amplius est, sepultura sacra semper quasi speculum resurrectionis fuit, & firma spes quod animæ immortales denuo sint corpora suscepturæ quæ sicut in lectulo quietis reposita sunt. Quod si nulla foret resurrectio, æqualem vbiq; concederem sepulturam. Nunc autem in sacro inhumantur loco vt sciamus illa non perire, licet corrumpantur, sed in diem resurrectionis asseruari.

Verum quid de impijssimis atque sceleratis Hæreticis temporum nostrorum eloquar? Horret animus dum inauditam plusquam Barbarorum crudelitatem perpendo. Non solum in Christianos viuos desæuierunt, sed etiam in mortuos ferinam exercuere duritiem. Gallia in eos inuehitur

M m 5 sepulch-

sepulchrorum confractores qui corpora Ludouici Regis vndecimi & vxoris illius tumulis extraxerunt, vt sarcophagorū arum suis imponerent marsupijs. ò schelertam auaritam! inauditam planè crudelitatem! dilacerant mortuorum membra partim canibus partim igni ea tradentes.

Sic impiissimi vnctos Domini contriuerunt. Quid crudelitatis in D. Thomam Cantuariensem non exercuit Henricus 8. Angliæ rex, eius ossa exhumans & nequiter dissipans? ò ridiculam, futilem & inanem Regis vindictam! Sæuit in eum qui nil patitur, & quasi aerem verberat à quò recreatur. Hiscene modis eorum oblitescere putatis memoriam? spargantur aquis cineres, corpora dentur voranda feris, ossa absumat ignis, at illorū virtus quanto grauior erit vestra crudelitas, tanto laudabilis posteritati commendabitur. Nam vt canit Poëta.

Ouid. 3. de
pont.

*Corpora debentur mæstis exanguia bustis.
Effugiunt structos nomen honosque veros.*

Quarum crudelitatum vim & seriem perpendens libere effari possum, eos si liceret etiam sepulchrum Domini, rabie actos confracturos, Nonne eos Iudeis, immo & ipso

ipso Pilato sceleratiores dixerim? Ita sanè. Nam is custodiam sepulchro adhibuit, sed hi neque sepulchris, neque sepultis parcunt corporibus. Quantam ab eis tempore dato, ij qui hoc dedecore affecti sunt exquirent ultionem, siquidem adeo Infideles vel minimum sepulchris illatum dedecus puniebant.

Epiphania, Eudoxiæ Vxoris Imperatoris Heraclij filia quia inaduertenter super Matris sepulchrum conspuerat, igni adiudicata, cum Maternis ossibus rogo iniecta est. Quos ignes! quas flammæ non merentur hæretici sacrarum reliquiarum, & sepulchrorum confractores? Sed quis in quosdam Christianos non inuehatur, qui in hoc septimo Misericordiæ opere adeo tepidi sunt? Si enim opus hoc laudabile est, is qui se ab eo elongat profecto vituperabilem facit. Immo & peccatum committit, dum adsunt media & illi se non addicit charitati, notabilem enim incurrit crudelitatem. Nã etsi corpus exanime nihil patitur insepultum; tamen honore debito fraudatur: licet maximus sit qui mortuo conferri possit.

*Pomponia
in Hieric.*

Corrigendi sunt etiam abusus, quos passim in pompis funeralibus, vbi magnatum

tum ordo, tædarum affluentia, tapetum dispositio, & conuiuiorum apparatus cum summa curiositate requiruntur. *Sepultura pompa* (inquit Aug.) *magis est viuorum solatium, quàm mortuorum refrigerium.*

*Lib. de cura
pro mort.*

CONTRA EOS QUI
IMPROBOS, MAXIME VERO
HÆRETICOS INHVANT
in locis sacris.

CAPVT LXIII.

Scribendum denuo nobis contra eos qui hæreticos & notorios peruersos sacra mandant sepulturæ, nec admoniti eos extrahere volunt, quæ actio pertinax contra ius Ecclesiasticum & naturale directe & è diametro concertat, vt ex sequentibus clarebit.

Si antiquitus (vt verum est) Ecclesiasticorum & laicorum corpora diuersis in locis sepeliebantur; quid nî modo reproborum & fidelium Catholicorum sepulturæ diuersificentur? Inhibitum item erat Catecumenis exequijs fidelium interesse, potiori igitur